

**PREZES URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel. (0-71) 34 46 587, (0-71) 34 05 920, fax (0-71) 34 05 922
E-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR-500-S-9/02/AW/

Wrocław 8.04.2003 r.

DECYZJA NR RWR 9/2003

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 ze zm.), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **odmawia się wszczęcia postępowania antymonopolowego** z wniosku „Elfaz” - Bogusław Wróblewski i Zbigniew Wróblewski (ul. Południowa 8, 67-200 Głogów) przeciwko Zakładowi Energetycznemu Legnica S.A. (ul. Partyzantów 21, 59-220 Legnica) w związku ze stosowaniem przez ZE Legnica S.A. praktyk ograniczających konkurencję polegających na naruszeniu:

- art. 14 ust. 1 ustawy z 16 kwietnia 1993r. *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* (Dz.U. Nr 47, poz. 211 ze zm.) - dalej: UZNK - przez rozpowszechnianie wprowadzających w błąd wiadomości o swoim przedsiębiorstwie w celu przysporzenia korzyści sobie i wyrządzenia szkody Wnioskodawcy, wyczerpując dyspozycję art. 14 ust. 2 pkt 2 UZNK,
- art. 12 ust. 2 UZNK przez nakłanianie klientów przedsiębiorcy do rozwiązania z nim umowy w celu przysporzenia korzyści sobie i szkodenia Wnioskodawcy,
- art. 15 ust. 1 pkt 5 UZNK przez stwarzanie sytuacji powodujących pośrednio lub bezpośrednio narzucenie Urzędowi Miasta Głogowa dokonania zakupu usługi konserwacji oświetlenia drogowego od ZE Legnica S.A., wyczerpując dyspozycję art. 15 ust. 2 pkt 2 UZNK.

UZASADNIENIE

I. Dnia 25.03.2003r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu wpłynęło od „Elfaz” - Bogusław Wróblewski i Zdzisław Wróblewski w Głogowie (dalej: Elfaz) pismo uzupełniające do wniosku z 30.12.2002r., w którym Wnioskodawca wniósł o rozszerzenie toczącego się postępowania antymonopolowego przeciwko Zakładowi Energetycznemu Legnica S.A. Jako podstawę złożenia wniosku wskazał art. 27 ust. 1 ustawy *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*, zarzucając Zakładowi Energetycznemu naruszenie:

- art. 14 ust. 1 UZNK przez rozpowszechnianie wprowadzających w błąd wiadomości o swoim przedsiębiorstwie w celu przysporzenia korzyści sobie i wyrządzenia szkody Wnioskodawcy, wyczerpując dyspozycję art. 14 ust. 2 pkt 2 UZNK,

- art. 12 ust. 2 UZNK przez nakłanianie klientów przedsiębiorcy do rozwiązania z nim umowy w celu przysporzenia korzyści sobie i szkodenia Wnioskodawcy,

- art. 15 ust. 1 pkt 5 UZNK przez stwarzanie sytuacji powodujących pośrednio lub bezpośrednio narzucenie Urzędowi Miasta Głogowa dokonania zakupu usługi konserwacji oświetlenia drogowego od ZE Legnica S.A., wyczerpując dyspozycję art. 15 ust. 2 pkt 2 UZNK.

Określając powyższe działanie Zakładu Energetycznego jako stosowanie praktyk ograniczających konkurencję, Elfaz - na podstawie art. 18 ust. 1 UZNK - wniósł o zakazanie zaniechania stosowania niedozwolonych działań.

W uzasadnieniu swego wniosku Elfaz podał, że Zakład Energetyczny uniemożliwia Wnioskodawcy wykonywanie konserwacji oświetlenia drogowego w Głogowie i podaje do publicznej wiadomości informację, że jest „przedsiębiorstwem najlepiej przygotowanym do takiej działalności”. Ponadto Zakład Energetyczny próbuje wywierać nacisk na opinię społeczną (w tym członków Rady Miejskiej Głogowa), aby jemu zlecić konserwację urządzeń. Zdaniem Wnioskodawcy, Zakład Energetyczny zniechęca lokalne władze do zlecenia Elfaz czynności konkurencyjnych względem ZE Legnica S.A., ogranicza rozwój i przedstawia Wnioskodawcę w niekorzystnym świetle, jako firmę niekompetentną, nie potrafiącą się wywiązać z zawartych umów.

II. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił:

1. Przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu toczy się postępowanie antymonopolowe wszczęte dnia 30.12.2002r. na wniosek „Elfaz” - Bogusław Wróblewski i Zdzisław Wróblewski w Głogowie przeciwko Zakładowi Energetycznemu Legnica S.A. w sprawie uznania za ograniczającą konkurencję i nakazania zaniechania stosowania praktyki, polegającej na nauce używaniu przez Zakład Energetyczny Legnica S.A.

pozycji dominującej na lokalnym rynku usług modernizacji, konserwacji i remontów urządzeń i sieci oświetlenia drogowego i ulicznego, poprzez:

- uniemożliwianie lub ograniczanie Wnioskodawcom dostępu do wszystkich elementów sieci oświetlenia drogowego w mieście Głogowie w celu wykonywania prac remontowo-konserwacyjnych, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

2. W związku z toczącym się postępowaniem, dnia 25.03.2003r. Elfaz wniósł o jego rozszerzenie, składając wniosek przedstawiony w punkcie I.

III. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył:

Wydanie decyzji w niniejszej sprawie wymaga analizy reżimów dwóch ustaw: ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz ustawy z 16 kwietnia 1993r. *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* (dalej: UZNK), a także wskazania kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezesa UOKiK) do podejmowania czynności formalnoprawnych na gruncie każdej z tych ustaw.

Ustawa *o ochronie konkurencji i konsumentów*, określająca w art. 26 kompetencje Prezesa UOKiK wskazuje, iż do zakresu jego działania należy m.in. sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy (art. 26 pkt 1), wydawanie, w przypadkach określonych w ustawie, decyzji w sprawach przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję, koncentracji lub podziału przedsiębiorców oraz decyzji w sprawach kar pieniężnych (art. 26 pkt 2), podejmowanie czynności wynikających z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (art. 26 pkt 12).

W konsekwencji, w ustawie *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*, Prezes UOKiK jest wymieniony w art. 19 ust. 1 pkt 3 jako podmiot legitymowany do wystąpienia z roszczeniami wymienionymi w art. 18 ust. 1 pkt 1-3 i 6 tej ustawy. Te roszczenia to możliwość żądania:

- 1) zaniechania niedozwolonych działań,
- 2) usunięcia skutków niedozwolonych działań,
- 3) złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie,
- 6) zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochrona dziedzictwa narodowego - jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji był zawiniony.

Natomiast przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony na gruncie art. 18 ust. 1 UZNK, w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, może żądać ponadto naprawienia wyrządzonej szkody lub wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści - na zasadach ogólnych - art. 18 ust. 1 pkt 4

UZNK oraz wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na zasadach ogólnych - art. 18 ust. 1 pkt 5 UZNK.

Z powyższego wynika wyraźnie, że Prezesowi UOKiK, na równi z przedsiębiorcami, przyznano legitymację czynną do występowania z powództwem z zakresu czynów nieuczciwej konkurencji, z tą jednak zasadniczą różnicą, że tylko w sytuacjach, gdy czyn nieuczciwej konkurencji zagraża lub narusza interesy konsumentów. Z uwagi na charakter jego urzędu, Prezes UOKiK może korzystać ze swych uprawnień w razie naruszenia lub zagrożenia interesu publicznoprawnego. Taka konstrukcja powoduje, że Prezes UOKiK może występować z niektórymi roszczeniami i z powodu niektórych czynów nieuczciwej konkurencji. Na zakres kompetencji Prezesa UOKiK wpływa bowiem także szereg wyłączeń, przewidzianych w art. 19 ust. 2 UZNK, ograniczających możliwość wnoszenia przez niego powództw z zakresu oznaczenia przedsiębiorcy (art. 5-7 UZNK), naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa (art. 11 UZNK), rozpowszechniania nieprawdziwych informacji (art. 14 UZNK), czy przekupstwa osoby pełniącej funkcję publiczną (art. 15a UZNK). W tych sprawach jedynym podmiotem legitymowanym do występowania z roszczeniami jest przedsiębiorca, którego interes został naruszony lub zagrożony.

Procedura rozstrzygania spraw z zakresu ustawy *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* jest taka sama, niezależnie od tego, czy z pozwem wystąpi przedsiębiorca, czy Prezes UOKiK.

Z art. 18 UZNK wynika jednoznacznie, że w sprawach roszczeń dochodzonych w związku z popełnieniem czynu *nieuczciwej konkurencji* właściwy do orzekania jest jedynie sąd. Sprawy z czynów nieuczciwej konkurencji rozpatruje się w trybie procedury cywilnej. Z tego wynika, że Prezes UOKiK jako organ administracji rządowej, ma w gruncie rzeczy identyczną pozycję jak przedsiębiorca, bo tak samo musi wnieść pozew do sądu i przedstawić dowody na poparcie swego żądania.

Skoro przepis wyraźnie wskazuje, że w sprawach orzekania na gruncie ustawy *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* właściwy jest sąd powszechny, to nie jest możliwe, aby w tych sprawach wszczynał postępowanie administracyjne, a następnie orzekał Prezes UOKiK. Innymi słowy: orzekanie w sprawach zwalczania nieuczciwej konkurencji nie mieści się w ogóle w kompetencjach Prezesa UOKiK. Odnosząc się zatem do wniosku złożonego przez Elfaz trzeba jednoznacznie stwierdzić, że nie jest możliwe rozszerzenie postępowania o zarzuty wnoszone na gruncie ustawy *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*. Wnioskodawcy wnoszą o rozszerzenie postępowania, co w świetle procedury administracyjnej jest w istocie wszczęciem postępowania o dodatkowe zarzuty, zatem w celu spełnienia ich oczekiwań konieczne byłoby objęcie postępowaniem antymonopolowym kolejnych zarzutów. Skoro - co wykazano wyżej - na gruncie ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* jest niedopuszczalne rozstrzyganie spraw z zakresu zwalczania nieuczciwej konkurencji, zatem należało odmówić wszczęcia postępowania.

Odmowa wszczęcia postępowania w razie bezzasadności żądania wniosku odbywa się na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, który wskazuje, że „Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, odmówić wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli w sposób oczywisty z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 i 7, lub zakazu określonego w art. 8”. Z wniosku złożonego przez Elfaz oczywiście wynika, że nie naruszono art. 5, który dotyczy zakazu porozumień antykonkurencyjnych, ani też nie naruszono zakazu z art. 8, dotyczącego nadużywania pozycji dominującej, gdyż zdaniem Wnioskodawcy naruszone zostały przepisy materialne innej ustawy, ustawy o *zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*. Zatem z przekonaniem trzeba stwierdzić, że nie naruszono przepisów ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. W tym stanie rzeczy należy uznać, że na gruncie tej ustawy wniosek jest bezzasadny. „Bezzasadność wniosku może nastąpić w szczególności wówczas, gdy sprawa nie ma charakteru antymonopolowego (...) albo nie naruszono przepisów ustawy, co stwierdzone może być na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę informacji i dowodów oraz dotychczasowego orzecznictwa w podobnych sprawach” (E. Modzelewska - Wąchał, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów - komentarz*, Warszawa 2002 str. 288). Opisana sytuacja ma bez wątpienia miejsce w omawianej sprawie, bowiem z całą pewnością z wniosku Elfaz z dnia 24 marca 2003r. wynika, że sprawa nie ma charakteru antymonopolowego, lecz jedynie istnieje podejrzenie naruszenia przepisów ustawy *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk